KARİKATÜR

Kız — Kirazların güzelliğini görüyor musunuz?

Erkek — Hayır, pek yan duruyorsunuz!.

RAMİ

Dünya Karikatürleri

— Balo gecesi dans ettiğin genç kimin nesi?
— Kimin nesi olduğunu bilmiyorum. Fakat şimdiki halde benim bir şeyim değil!..

— Babamla konuştuğun anlaşılıyor. Ne cevap verdi?..

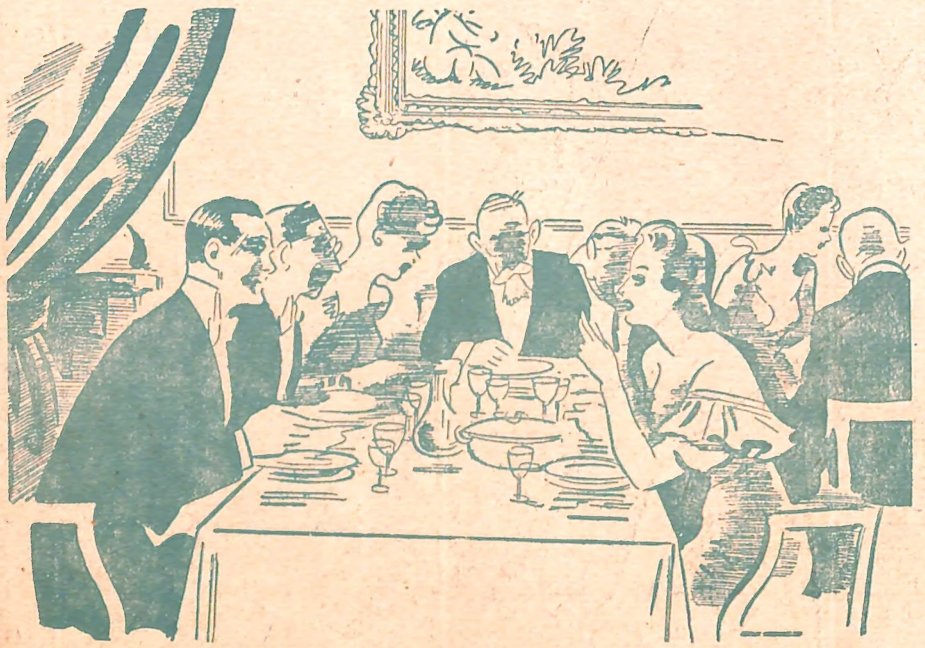

— Umumiyetle, sofraya on üçüncü olarak kim gelirse felâkete uğrar, ölürmüş..
— Gayet tabiî. Sofrada on iki kişilik yemek olduğu için herhalde açlıktan ölür!..

— A! terbiyesiz! ben tanımadığım adamla konuşmam!..

No. 179 CİLT: 7 YIL: 4 FİATI 10 KURUŞTUR 1 HAZİRAN 1939

Karikatür

İDAREHANESİ:
İstanbul: Ankara caddesi hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103. Telefon: 23031
Telgraf: İst. KARİKATÜR

Sahibi:
SEDAT
SİMAVÎ

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye: Seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBÎ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

MECLİSTE YİRMİ BİR ÂZALI MÜSTAKİL BİR GRUP DOĞDU:

Ana parti — Bakalım uslu mu olacak, yaramaz mı?!..

— Tekaüt ikramiyesi alırsam, bir sürü koyun, tavuk alıp bir köye çekileceğim..
— Ben de bir piliç alıp şehirde kalmak istiyorum!..

KARŞIDAN KARŞIYA

EVİMİN karşısında bir ev, bu evin üst katında bir balkon vardır. Bu balkonda akşam üstleri kırmızı yüzlü, mavi gözlü iri kıyım bir adam oturur. Bu bir Alman mütahassıstır. Memleketinde bir piyano fabrikasında ustabaşı imiş.

Avrupada tetkik seyahati yapmıya giden ehemmiyetli bir şahsiyete onu kıymetli bir piyano mütahassısı diye takdim etmişler. O da «tam benim aradığım adam. Benden de esasen böyle bir mütahassıs istemişlerdi. Sorun kendisine bakalım. Bizim memlekette kaç liraya çalışır» demiş ve o akşam mensup olduğu Vekâlete şöyle bir telgraf çekmiş: «Verilen direktif dahilinde bir piyano mütahassısı profesör buldum. Kendisinin Almanyanın en maruf artistlerden biri olduğu temin edilmektedir. Kendisile müzakereye girişmek üzere telgrafla yüksek emir ve müsaadelerine intizar ediyorum.»

Yüksek emir ve müsaade gelmiş, üç aşağı beş yukarı pazarlıkta mutabık kalınmış ve beş senelik bir kontratla Alman piyanocu memleketimize getirilmiş.

Tercüme yolu ile meydana getirilen ilmî kitaplar gibi, tercüme yolu ile yapılan pazarlıklar da çok kere böyle aksi neticeler verir. Almanın piyano çalıcısı değil, piyano yapıcısı olduğu ancak memlekete muvasalatından bir hafta sonra haber alınınca, ortalığı bir telâştır almış. Öyle ya, hakikat anlaşılınca gazeteler ellerine deflerini alıp alaalaheyli bir fasıla başlıyacaklar, havadis belki memleket haricine çıkacak ve hemen hemen uluslararası bir iskandal olacak. Sonra bundan daha mühim olarak da mütahassısı bulanı ve onu memlekete sokan yüksek müsaade sahibini, kredilerinin derecesine göre az çok hırpalıyacaklar.

Fakat bereket versin piyano amelesi bir parça piyano çalmasını da biliyormuş. Alâkadarlar bunu öğrenince: «aman, demişler, piyanoyu davul, trampet kadar çalsan makbulümüzdür. Yarından tezi yok hemen derslerine başla».

* * *

Sokak dar ve pencerem mütahassısın penceresile karşı karşıya olduğu için akşamları çaresiz onunla burun buruna demekiz.

— Hem körüm diyorsun, hem de gazete okuyorsun... Bu nasıl şey?..
— Gazetelerde öyle hatalar var ki, körler bile görüyor!..

Bu yakınlık aramızda bir dostluk meydana getirmiştir. Profesörün talebelerine piyanoyu ne dereceye kadar öğrettiğini bilmem. Fakat kendisi Türkçeyi oldukça öğrenmiştir.

Adamcağız gündüzleri besbelli musiki ve şarkıdan bunaldığı için akşamları konuşmak ihtiyacını duymaktadır. Halbuki balkona ancak güç hal ile kendisini sığdırabildiği için madama daima içerde ve kendisi yalnızdı.

Dün akşam pencereye çıktığım zaman Alman dostumu gazete mütaleasile meşgul buldum. Çok dalgındı. Arasıra başını sallıyarak muharriri tasdik ediyordu.

— Komşu galiba güzel bir şey okuyorsunuz? dedim.

Gülümsedi:

— Güzel yok, dedi, ama doğru, çok doğru..

— Neymiş o gazetenin söylediği doğru şey.. dedim.

Cevap verdi:

— Gazeteci soruyor. Alman eski dost ya eski müttefik. Şimdi niçin ayrıldı?

Ben bağırdım: — Aman iki gözüm. Nerede o günler. Biz sizden ayrılabilir miyiz? Pekâlâ yine bir arada oturuyoruz. Allah ne verdiyse bir arada kardeş kardeş yiyip içiyoruz. Bizde para, sizde ilim ve dostluk oldukça bundan sonra da bu böyle gidecek.

— Gazete diyor ki: «Türkler Almanları bıraktı. İngilizlerle dost oldu. Niçin? Suriyeyi, Irakı, Musulu Almanlar mı aldı, İngilizler mi?

İçimi çektim:

— Ne yapalım, kısmet böyle imiş. Almanlar galip gelseydi onlar alacaktı ama zaferi ötekiler kazandı. Daha ne diyor gazete?

— Gazete diyor ki: «Türkler büyük muharebede İngilizlerden gördüğü fenalığı nasıl unuttular? Onları nasıl affettiler?

— Türkler iyi yürekli insanlardır. İyiliği unutmazlar fakat fenalığı çabuk unuturlar. Maamafi Almanlar bu hususta bizden daha iyi yüreklidirler. Onlar da İtalyanları unuttular, affettiler ve şimdi onlarla dost ve müttefik oldular öyle değil mi? Halbuki Büyük Harpte İtalyanlar onları bırakıp öte tarafa geçtikleri için Almanların eski müttefiklerini daha güç affetmeleri lâzım gelirdi.

— Gazete diyor ki: «Çanakkale boğazında çok kan döktük.»

— Hakkı var. Çanakkalede dökülen kanlarımızın sebebi onlardır. Fakat biz bunu da affettik.

— Yok değil öyle. Almanlar Türkler için kendi kanlarını döktüler Boğazda.

— Burası da doğrudur. Çanakkalede onlardan da bir miktar telefat oldu tabiî. Fakat biz Çanakkaleyi kapatmış olmasaydık siz kan dökülmenin ne olduğunu o zaman anlıyacaktınız!

KARİKATÜR

MECLİSİN YENİ MÜSTAKİLLERİNDEN:
«İnce» bir mebusumuz!..

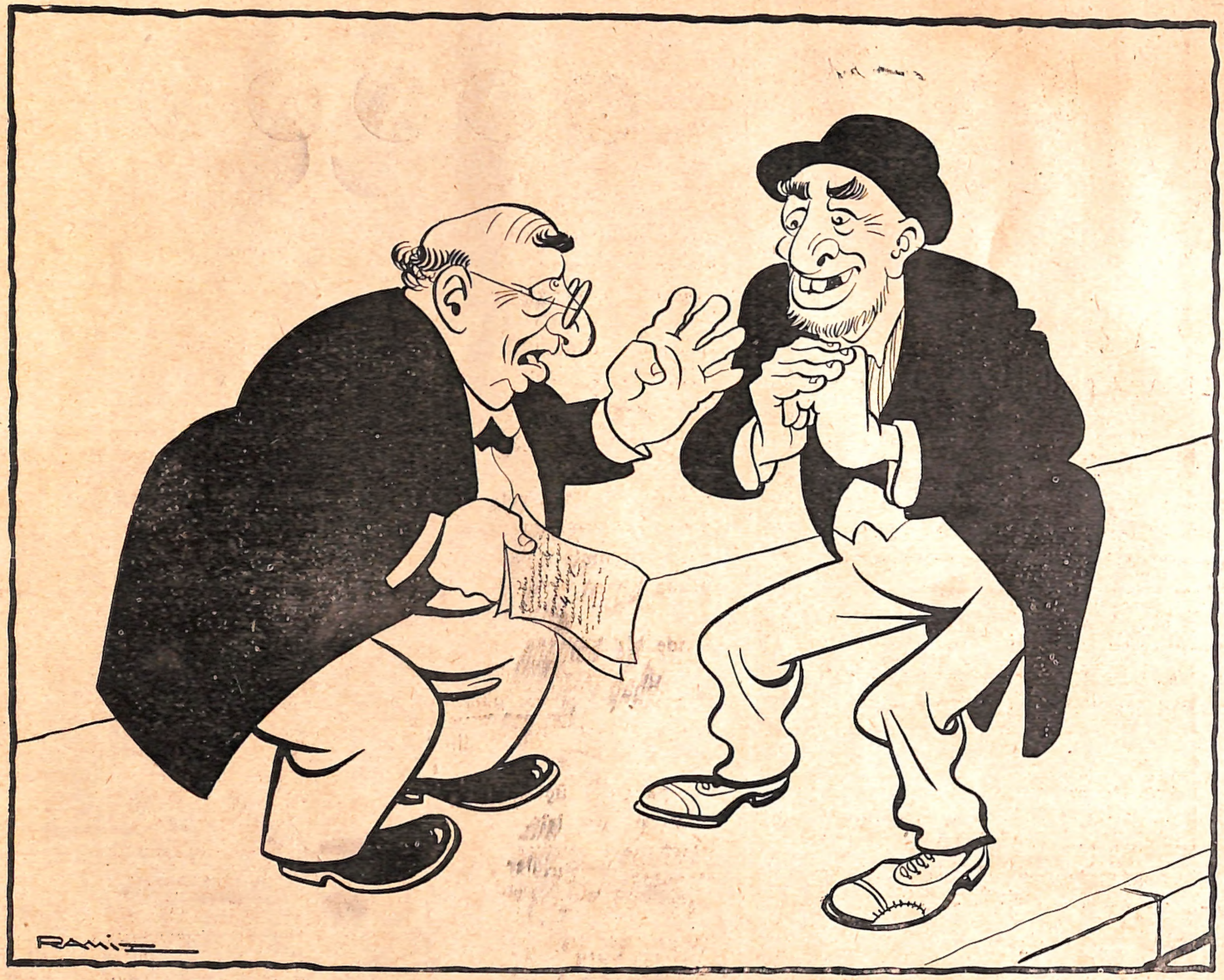

Salamon — Bohor, müjde, benin Kudüstaki oğlu yeçen yun dört İngiliz ele yeçirmiş, bodurumda bir yere gilitlemiş...
Bohor — Yaşasin be... İngiliz polisi mi yoksa İngiliz askeri mi?..
Salamon — Yok be, İngiliz lirası!..

Uzun burun

Gayet uzun burunlu birisi için şu fıkrayı anlatırlar.

Yakın arkadaşlarından biri onun sıhhatile fevkalâde meşgul olurmuş.

Açık bir pencerenin yanında otururşa, serince bir havada sokağa çıksa:

— Sen ihtiyatsızlık ediyorsun.. Böyle ihtiyatsızlık olur mu? Kendini hasta edeceksin. Diye söylenirmiş.

Bir mehtaplı gecede bir vapur gezintisi yapılıyormuş... Uzun burunlu ve arkadaşları biraz da çakır keyif imişler.

Meraklı arkadaş:

— Aman, demiş, hafif bir rüzgâr esmiye başladı. Sen aşağıdaki salona in...

Öteki bu sefer hiddetlenmiş:

— Sıhhatımla alâkadar olduğun için sana pek müteşekkirim... Fakat çok fazla gidiyorsun. Ben ne yaptığımı bilirim.. Vasiye ihtiyacım yok..

Öteki de kızmış:

— Vasiye ihtiyacım yok ama, bize gadretmiye de hakkın olmadığını bilmelisin.

— Ben hasta olursam size ne?

— Nasıl bize ne? Konuşurken burnun daima ağzımızın içinde... Bir de nezle olup aksırmıya kalkarsan ne halt ederiz?

Sayın Başvekilimiz Refik Saydam.

YAZ HAZIRLIKLARI

Genç bayan, güzel arkadaşına diyor ki:

— Yaz için iyiden iyiye çeyizlendim: Ahmede kostumlarımı yaptırttım, Mehmede iskarpinlerimi aldırttım, mayo takımlarını Hasan, tuvalet noksanlarımı da Hüseyin ikmal etti..

— Ben de öyle: Köşkü Aliye tutturdum, sandalı Veli satın aldı, radyo Bekirden, gramofon da Ömerden... Şimdi de bir âşık lâzım!

★

Şirketi Hayriyede:

— Vapurları beyaza boyattık, radyoları da hazırladık... Bir eksiğimiz var mı?

— Şimdilik Boğaziçinde oturulacak gazino ile yemek yenecek lokanta!

★

Akay idaresinde:

— Vapurları siyaha boyatıyormuşsunuz, öyle mi?

— Hepsini değil. Beyazları siyaha çevireceğiz, siyahları beyaza...

— İş olsun diye mi?

— Hayır, yandan çarklılar hoş olsun diye... Bu yaz beyaza boyayıp halkı oyalarsak gelecek yaz da başka bir rengi tecrübe ederiz.. Niyetimiz, şu vapurları sağlıkla, selâmetle yüzüncü yıldönümlerine kadar kavuşturmak!

★

İki delikanlı konuşur:

— Yaz hazırlığım yolunda: Beyaz bir gömlekle gri bir pantalon..

— Masrafa girmişsin. Ben yüz kuruşluk bir mayo ile mevsimi yoluna koydum.

★

Bir Boğaziçi gazinosunda:

— Burada canlı balık var mı?

— Tabiî: İşte gözünüzün önünde.

— Kavanozdakiler mi? Bu tatlı su balıklarını mı yiyeceğiz?

— Hayır, ne münasebet! mükemmel Balıkpazarı balıklarını yiyeceksiniz... Şu var ki...

— Ne var?

— O balıkları yerken bu balıkları seyredeceksiniz!

SAVAŞ

Avrupada bir sene
Büyük bir harp çıkmıştı.
İki ülkeyi yine
Toplar, yakıp yıkmıştı.

★

Hudutta belirmişti
Ordular birdenbire:
Fransızlar girmişti
Almanyada bir şehre.

★

Tekrar çıkmadan yola
Asker dinleniyordu.
Artık vermişti mola
Ovada büyük ordu.

★

İçinde bir bölüğün
Üç ahbap çavuş vardı.
Beraber gerzer her gün,
Beraber yaşarlardı.

★

Bir pazar bu üç asker
Zabitten aldı izin.
Meyhaneye girdiler
Tereddüt etmeksizin.

★

Hemen kuruldu masa,
Neşeyle yemek yendi.
Gönüllerde yok tasa;
Kafalar tütsülendi.

★

Gözlerine ilişti
Meyhanecinin kızı:
Bu kız bu yıl gelişti;
Yanaklar kıpkırmızı.

★

Hepsinin çekti canı,
Savaş gibi saldılar:
Bu genç, güzel Almanı
Zorla çekip aldılar.

★

Bunu, kızın annesi,
Pek tehlikeli buldu.
Kadının hırçın sesi
Gazinoda duyuldu.

★

Dedi: Küçüktür bu kız,
Başka kadın vereyim!..
Sizi, istiyorsanız,
Ben de eğlendireyim!..

★

Genç kızı bu itiraz
Şaşırttı birdenbire:
Isınmıştı yaramaz
Bu üz güzel askere.

★

Dedi ki: Gösterdiğin
Bebeyhude bir telâştır!..
Bir kız olsun verdiğin;
Anne!.. Savaş, savaştır!..

NECDET RÜŞTÜ

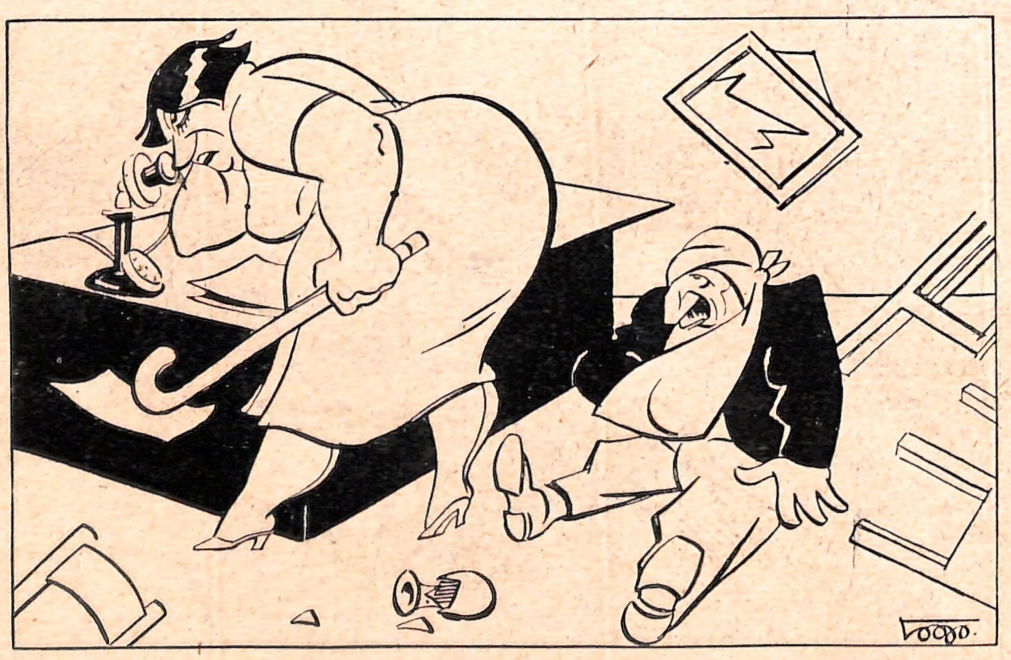

— Çok şükür, iyiyiz... Ben geleceğim ama, kocam biraz keyifsiz, gelemiyecek!..

Birinci !

Uşağın, çalışarak ıslık çalmak âdeti idi. Ev sahibi olan ihtiyar kadın da pek sinirli bir şeydi. Hele ıslık sesine tahammül edemezdi. Bundan başka, ıslık çalınca şeytanların başına toplanacağına inanırdı.

Fakat, kaç kere söylemiş, uşağı bu huyundan vazgeçirememişti.

Bir gün uşak, yola çıkacak olan ev sahibinin bavullarını hazırlıyordu. Bir yandan da yine bir ıslık tutturmuştu.

Kadın artık dayanamadı:

— Ben sana kaç kere söylemedim mi? diye bağırdı. Çalışırken ıslık çalma diye!

Uşak, hürmetle iğilerek:

— Sözünüzü dinliyorum, bayan, dedi. Onun için ıslık çalıyorum ama, çalışamıyorum!

Kombinezon

Avukatın yazıhanesine temiz kıyafetli, orta yaşlı bir adam girdi:

— Bir iftiraya uğramış bulunuyorum, dedi, beni bir çift pırlanta küpe, bir zümrüt yüzük, bir altın saat çalmış olmakla itham ediyorlar. Dünyada her şeyden kıymetli olan namusumun müdafaasını sizden rica ediyorum.

Avukat düşündü ve sordu:

— Şahit var mı? Yani şahit gösterebiliyorlar mı?

— Hayır..

— O halde namusunuzun müdafaası mümkündür. Yalnız bu biraz masraflı olacaktır. En aşağı yüz lira..

— Yüz lira çok para değil, fakat maalesef elimde para yok... Eğer kabul buyurursanız bir kombinezon yaparız.

— Ne gibi?

— Meselâ size değeri yüz liradan da belki fazla olan bir altın saat hediye ederim.

HENÜZ EVLENMEMİŞ

Hâkim kadına sordu:

— Yaşınız kaç?

Kadın cevap verdi:

— Elli beş efendim.

— Kocanız var mı?

— Hayır efendim.

— Dul musunuz?

— Hayır efendim... Henüz evlenmiş değilim.

Ağzı bozuk çocuk

Kılık kıyafeti, temiz bir ailenin çocuğu olduğunu gösteriyordu. Fakat ağzı korkunç surette bozuktu. Küçük arkadaşlarile oynarken it, hırt, hışır, hergele, hırbo gibi kelimeleri sık sık kullandığını işitiyordum.

Bir gün dayanamadım, yanıma çağırdım:

— Çocuğum, senin baban ne iş yapar? diye sordum.

— Eskiden memurdu, şimdi tekaüttür efendim dedi.

— Baban senin böyle fena kelimeler kullandığını haber alırsa kızmaz mı?

— Ben onun yanında da böyle konuşurum efendim..

— Bir şey demez mi?..

— Hayır efendim... Babam sağırdır, borusu elinde olmayınca işitmez.

— Demek sizin de aşkınız ilkbaharda başlamıştı?..

— Evet, yirmi yaşıma ilk bastığım baharda!..

MODASI GEÇMİŞ ALMAN JİMNASTİĞİ: MİHVER:

— Direkler sallanmıya başladı, artık perende atamıyacağız!..

— Hayatımı hayatınıza rabtetmek istiyorum ama, nasıl yapacağım bilmem?..

— Kolay, bir pırlanta iğine ile!..

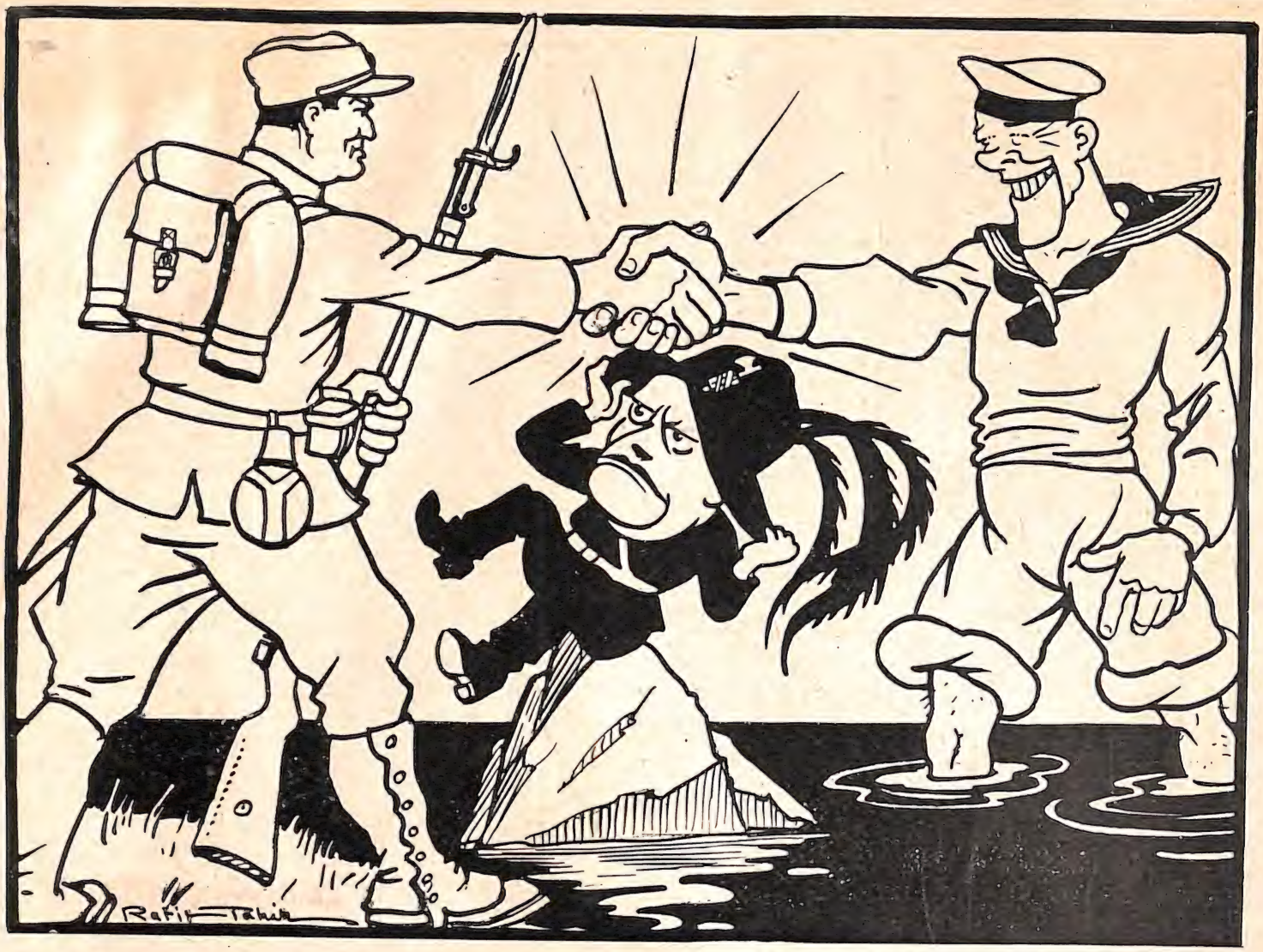

Mihver matbuatına göre: Türk - İngiliz ittifakının mânası!..

Son Koşması...

ÇİFT, çubuk sahibi Rifat, köyün en mesut adamı idi: Bunun böyle olduğuna herkes gibi kendi de inanırdı. Köyün en güzel, en zeki ve ahlâklı kızı Zeliha, önce akrabası iken, sonra nişanlısı, daha sonra karısı olmuştu. Aradan birkaç sene geçince, çift, çubuk sahibi Rifat, ayni zamanda, çoluk, çocuk sahibi bir bahtiyar kesilmişti.

Rifat, çocukluğunda, köy mektebini bitirmişti. Babası çok ihtiyar olup da malına, mülküne baktırmak için oğlu Rıfata muhtaç bulunmasaydı, o, bugün mutlaka meşhur bir adam olacaktı. Buna da kendi gibi herkes inanıyordu. Fakat, çocuk yaşında, babasının işine ortak olması, babası ölünce de bütün aile yükünü üstüne alması, Rıfatı, kasabaya, şehire gidip tahsilini ilerletmekten menetmişti. Bununla beraber şiire çok merakı vardı. Küçükken, köy meydanına toplanan âşıkların bağlamayla mani, koşu söylemeleri, türkü yarışına girmeleri, Rıfatta, büyük bir heves uyandırmıştı. Bu heves, mektebin kıraat kitaplarında gördüğü, ezberlediği parçalarla bir kat daha artmıştı. O zamandanberi, kendi kendine, maniler düzmek, koşmalar dizmek en büyük zevki idi.

Bir gün karısı Zelihaya dedi ki:

— Senin için bir koşma yazdım, dinler misin?

Zeliha, her zamanki tatlı gülümseyişile ona cesaret verdi:

— Tekmil kulak kesildim...

Rıfat okumıya başladı:

Gel gönül gidelim aşk illerine
Maksudun yâr ise bir tane yeter.

Şiir devam ettikçe Zelihanın yüzü büsbütün mesut çizgiler gösteriyordu. Bu teşvikten kuvvet alan Rıfat, artık, Zelihaya haftada bir, iki koşma yetiştiriyordu. Buna Zeliha da okadar alışmıştı ki, hemen her akşam, tarla dönüşünde, kocasına:

— Bugün yeni bir şey yok mu? diye sorar, ondan cevap beklerdi.

Rıfat da, cebinden çıkardığı bir kâğıttan, heceler dururdu:

Sevdiğim üstünde uçan kuşların
Tutup kanatların kırmıya geldim.

Seneler geçtikçe bir taraftan şiir merakı ilerliyor, bir taraftan çocuklar büyüyordu. Zeliha, kocasına ilham ettiği güzel sözlerden gururlanıyor, çocukların gösterdiği zekâ ve gayretten büsbütün mesut oluyordu. Nihayet büyük oğlu, köy mektebini bitirmiş, en iyi dereceden bir şehadetname almıştı. Bu güzel günün ak-

ATATÜRK ALBÜMÜ

Şimdiye kadar çıkan hatıra albümlerinin en ucuzu ve en nefisi olan Atatürk Albümü, tahminin çok fevkinde bir rağbete mazhar oldu. Çıkar çıkmaz kapışılan bu albümümüz hakkında gerek memleket dahilinde, gerek memleket haricinden pek çok mektuplar aldık.

Şimdiye kadar Atatürk Albümümüzü elde edemiyen okuyucularımız doğrudan doğruya bayilerimize veyahut idarehanemize müracaat edebilirler.

Bir mektup zarfı içinde elli kuruşluk posta pulu ile adresi bildirmek kâfidir. Sevkiyat için ayrıca posta parası alınmaz.

MODEL

MODEL'in Haziran sayısı Paris ve Viyananın en son ve en yeni YAZ modelleri ile dolu olarak çıkmıştır.

Türkiyenin bu yegâne moda mecmuasını müvezilerden isteyiniz. Fiatı yalnız 15 kuruştur.

Dünyanın Büyük Devletleri

Profesör Faik Sabri tarafından vücude getirilen bu eser, sekiz kitaptan mürekkeptir ve sekizi bir arada güzel bir cilt halinde toplanmıştır. Türkiye, Fransa, Almanya, Rusya, İtalya, İngiltere, Japonya ve Amerikadan mürekkep olan bu eser, baştan başa fotoğraflarla meydana getirilmiştir ve bu memleketler hakkında çok faydalı izahat verilmiştir.

8 kitap bir arada ciltli olarak 2,5 liradır. Ayrıca her kitap ayrı ayrı forma halinde 25 kuruşa satılmaktadır.

ESKİ İSTANBUL

Bundan yüz sene evvel İstanbulu ziyaret eden meşhur bir İngiliz ressamının tabloları ile meydana gelen bu eser yalnız 25 kuruşa satılmaktadır. Merhum müverrih Ahmet Refik'in yazdığı bir mukaddeme ile bu albüm ayrıca büyük bir kıymeti haizdir.

ESKİ İSTANBUL

Foto Suat Tenik tarafından çekilen çok sanatkârane fotoğraflarla vücude getirilmiş olan bu eser, İstanbulun birçok güzel manzaralarile süslü bir albüm halindedir. Fiatı yalnız 15 kuruştur.

EDVARD VIII'in

İSTANBULU ZİYARET HATIRASI

İngiltere kıralı Edvard VIII in tahtından çekilmesi ile tarihî bir kıymet kazanan bu albüm baştanbaşa İstanbulu ziyareti esnasında alınmış olan fotoğraflarla doludur. Fiatı 25 kuruştur.

«Yedigün» neşriyatı, gerek Türkiye hudutları dahilinde, gerek Türkiye hudutları haricinde «Yedigün» ün bütün bayilerinde bulunur. Neşriyatımızı doğrudan doğruya almak istiyenler bedellerini posta pulu olarak zarf içinde Yedigün idarehanesine göndermelidirler. Posta ücreti idarehaneye aittir. Adres: İstanbul, Ankara caddesi «YEDİGÜN» idarehanesi.

Dünyaca maruf

Peugeot

Bisikletleri münhasıran

Baker

Mağazalarında satılmaktadır.

Ağız, boğaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamuk, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriş etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokuları izale eder.

Altıncı Cildimiz

KARİKATÜR'ün altıncı cildi 156 ıncı sayı ile tamamlanmıştır.

Kolleksiyonlarını ciltli olarak muhafaza etmek istiyen okuyucularımız arzu ettikleri takdirde altıncı cilt sayılarını hususî kapaklarımızla ciltletebilirler.

İstanbulda bulunan okuyucularımız Ankara caddesindeki satış mağazamıza müracaat ederek kolleksiyonlarını 50 kuruş mukabilinde ciltletebilirler.

Kolleksiyonlarını posta ile gönderecek olan okuyucularımız cildiye ve posta masrafı olarak 65 kuruşluk posta pulu göndermelidirler.

Altıncı cildin ciltli olarak fiatı 275 kuruştur. Siparişlerini posta ile bildirenlere kolleksiyonları derhal ciltli olarak gönderilir.

— Acaba bu incinin kıymeti nekadar?
— Merak etme, yarın gazeteler yazar!..

Kolaylık-Şıklık

) Her şeyden evvel kolaylığı arayan spor meraklısı Bayanlar, onlar için yapılmış olan bu sentür-kületleri giyerek şıklığı da temin etmiş olurlar. Hututu inceltir Vücudun tenasübünü düzeltir ve en sadid hareketlerde bile kat'iyyen kaymaz

Fiyatı: 7 1/2 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız : ez

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu
Tünel meydanı 12 No. lu.
Mağazamızı ziyaret ediniz veya 28 No.lu tarifemizi isteyiniz.
Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

AKBA

Kitapevi — Ankara

Bütün mektep kitaplarının satış yeridir. Mektep kırtasiye çeşitleri en müsait şartlarla temin edilir. Tel: 3377

PEYAMİ SAFAYA GÖRE MEKTEP LİSA NI:

Birinci çocuk — Yine kimi mandepeseye bastırdın? Aynasızlığın âlemi yok, haydi tüyelim...

İkinci çocuk — Marizlenme, moruğun an zarotunu uyduralım, üst yanını ezeriz...

Büyükanne — Tu tu, kırk bir buçuk maşallah, yetiştirene çok şükür, nasıl da kitabî konuşuyorlar?!..

şamı, Zeliha Rıfata:

— Şimdi bizim oğlanı ne yapacağız? dedi.

Kocası cevap verdi:

— Şehirdeki yatı mektebine vereceğiz..

Çocuğu, para ile, leylî koydular. Rıfat koşmalarını okuyarak, Zeliha okunanları dinliyerek bir sene geçirmişlerdi ki, tatil vesilesile çocuk şehirden köye geldi. Gelir gelmez de annesini bir köşeye çekti:

— Anne, sana bir şey söyliyeceğim ama canın sıkılacak...

— Nedir oğlum?

— Babamın sana yazıp okuduğu koşmalar yok mu?

— Var!...

— Onların hepsi başkalarının... Kimi Karacaoğlanın, kimi Dertlinin... İnanmazsan bak, hepsi bu kitapta!

Annesine bir seçme şiirler kitabı uzattı. Zeliha kitaba bakmadan, tebessümünü bırakmadan dedi ki:

— Sakın bunu babana söyleme... Zavallı, çok üzülür. Çünkü baban, anneni çok seviyor, ona sevdiğini anlatmak istiyor... Duygularını kendi söyliyemeyince, ne yapsın, söyliyebilenlere başvuruyor. On-

Yeni Adliye Vekilimiz Fethi Okyar.

lardan aldığı parçaları bana okuyor.. Ben de onların hepsini kendi yazmış gibi dinledikçe o büsbütün mesut oluyor... Niçin onu bu saadetinden ayıralım? Böyle yalanı Allah da, kul da günah saymaz.

Aradan seneler geçti. Zeliha ağır bir hastalığa yakalanmış, ölüm döşeğinde yatıyordu. Rıfat, gözleri yaşla dolu, geceyi, gündüzü, karısının başucunda geçiriyordu. Bir aralık kendine gelen Zeliha, doğduğundanberi dudaklarından eksilmiyen o tatlı gülüşü ile, kocasına dedi ki:

— Bana son koşmanı okumaz mısın?

Rıfat şaşırdı. Ne aklında bir mani, ne cebinde bir türkü vardı. Fakat karısının son arzusunu yerine getirmemek de olmazdı. Bütün teessürünü, bütün tahayyülünü bir araya topladı. Kendisine beş, on evlek köyü cennet eden, biribirinden güzel seneler ve biribirinden iyi çocuklar veren karısına karşı içinden taşan en samimî düşünceleri, en candan duyguları kesik kesik söylemiye başladı. Zeliha, memnun ve mesut bir halde, gözlerini dünyaya kapıyordu. Şu var ki, Zeliha, son nefesini verirken, bu son dinlediği nağmelerin hakikî sahibinin kim olduğunu biliyordu...

İspinoz

BASKIN

Gülünç Maceralarla Dolu Tarihî Roman

— 2 —

Molla İbat telâşlandı:

— Şüphelenmediyse âlâ, dedi, şüphelendiyse dakkasına varmaz bastırılırız.

En cesurları derviş Ali, kımıldanmıya, kıvranmıya başlıyan arkadaşlarını:

— Zannetmem, diye teskin etti, aklı fikri satılık evle başgöz edilecek kızda..

— Orası da var ya..

— Sahi, dünyayı gözü görmüyor.

— İçine dert ateşi düşmüş, pır pır yanıyor.

Molla İbat kendisini hepsinden evvel topladı.

— Elâlemin ayısı ile vakit kaybedilmesin, dedi, biz kendi meselemize gelelim ihvanlar. Sözümüz söz mü?

— Bu da sorulur mu yahu.

Kısa boylu Haydar molla:

— İyi söyledin derviş Ali can, diye tasdik etti, gayri ok yaydan çıktı. Tın diye yola düzüldü. Sözümüz söz mü diye sormak ne oluyor?

— Hep mutabıkız canım, sadede gelelim.

— İşimizi hemen bitirelim. Karara bağlıyalım.

Molla İbat tekrar söze başladı:

— Önce şunu haber vereyim, dedi, şayet bizim gece vakti Binbirdirekte cemiyet kurup umuru devlete dair lâf ettiğimizi bir fert duyar, işitirse haberiniz olsun tantuna gideriz.

Dördü birden bir aksisada gibi cevap verdiler:

— Maluuum!

Malûmların «u» ları Bizansın eski su deposunu çepçevre inletirken derviş Ali:

— Yani ser verilecek, sır verilmiyecek, dedi.

Ötekiler:

— Hay babana rahmet derviş, dediler.

Derviş Ali:

— Öyle ise lâfı bırakalım, dedi.

Ötekiler:

— Bırakalım, dediler.

— Şu halde yemin edilsin.

Birisi, galiba molla Bilâl:

— Musaf ister, dedi. Musaf yoksa Amme cüzü de olur.

Derviş Ali bu fikri beğenmedi:

— Her şeye musafı karıştırmıyalım, teber falan gibi bir şey daha iyi, dedi.

— Teber sizin tekke işi biz musafı tanırız, dediler.

Derviş Ali titizlendi:

— Etmeyin ihvanlar, burası Binbirdirek, Eyüpsultan türbesi değil ki... Ben size buracıkta musafı şerifi nereden bulurum, dedi.

— Doğrusun Derviş, gördün mü işi, dediler.

Lâf buraya gelince molla İbat davrandı. Belindeki eski şal kuşağın kıvrımları arasından kocaman bir divit çıkardı. Bu sarı madenden yapılma ötesi berisi yemyeşil küf bağlamış alâmet bir şeydi. Kulpunun içine kamış kalemler doldurulyor, tepesindeki yumruk gibi yere lâl mürekkep konuyordu.

— Şu halde, dedi, hem dervişin, hem de bizim sözümüz olsun. İşte size âlâ bir divit. Divit üstüne yemin edelim.

Cümlesi bu teklifi makul gördüler. Divit orta yere iki mumun arasına konuldu. Beş arkadaş parmaklarını birer birer divite sürerek ilâhi söyler gibi inceli kalınlı, kısalı uzunlu hecelerle bir ağızdan yemin ettiler:

— Talebimizin isafına değin, elden geleni icraya, sıkışınca kimseye meselenin esası hakkında hiç bir gûna serrişte vermemiye vallâhi mi vallâhi, billâhi mi billâhi, tallahi mi tallahi.

Molla İbat diviti tekrar ve bu sefer kemali ihtiramla kuşağına soktu. Ciddî ve müthiş bir ahenk tutturarak söze girişti:

— Ahbaplar, medreselerin hali içler acısı. Fodla yenir, yutulur heyetten çıktı, gitti. Zehir zenberek bir suret iktisap etti. Aşlar derseniz felâket mi felâket.

Yıllardır medresenişin mollaların açlıktan nefesi kokayazdı. Keenne yıllardır oruçluyuz. Elde yok, avuçta yok. Üst baş döküldü. Giderek setriavret bile mümkün olmıyacak. Maazallah hamam kaçığına döneceğiz.

Canımız ciğerimiz Haydar mollanın cübbesine bakın, lime lime. Şu muhterem yoldaşımız Bilâl kardeşimizin mintanı derseniz yama tutmaz bir vaziyette. Sen de derviş Ali can meysizlikten hır hır hırlıyorsun. Ellerin, ayakların titriyor.

Cerre çıkmak da artık fayda vermez oldu. Köylünün imanı kavi ama, hali perişan. Boş heybe ile gidiyoruz, boş heybe ile geliyoruz.

Karşısındakiler artık sadece dinlemiye tahammül edemediler:

— Pek doğru.

— Ayni hakikat.

— Yüzde yüz böyle.

— Huu erenler hak söz budur. Kalıbımı basarım. Medet ya Ali.

Molla İbat bu tasdiklerden sonra talâkati büsbütün arttırcağına birdenbire molla Bilâla döndü:

— Sana verdiğim vazifeyi bir tamam ikmal ettin mi, diye sordu, etrafı yokladın mı? Süleymaniyeliler ne âlemdeler?

Molla Bilâl göğsünü yumruklıyarak babası tutmuş Arap bacılar gibi köpürerek cevap verdi:

— Bizim Süleymaniye medreselileri dünden hazır. Feryat ve figan içindeler. Zaten bir kısmı mabeyni hümayûna dayanalım, caize talep edelim demiye bile başlamışlar.

— Çok âlâ. Sen söyle bakalım molla Hüsrev, Fatihte ne hava esiyor?

Molla Hüsrev gözlüğünü düzelterek söze girişti:

— Neredeyse rahleleri tepekalak edip kazanları devirecekler. İllallah demişler, işaret bekliyorlar.

Molla Haydarın mensup olduğu medrese de başka türlü değildi.

— Bilâkis bizimkiler daha fakir, diye dert yandı, malûm a, Süleymaniye ile Fatih bu halde olursa bizdeki feryat âsûmanı çoktan tutmuştur.

Derviş Ali de:

— Bizim dedeler zaten yolcudur. (kalabalık olmuş da tığı teberi kucaklayıp yola düşmemiş Bektaşi kalmış) diyen bir fert zuhur ederse alnını karışlarım.

Molla İbat bu sefer ortaya doğru sordu:

— Esaslı olarak herkes neden şikâyetçi?

Dördü birden cevap verdiler:

— Kıtlıktan, geçim darlığından.., Mansıp noksanlığından.

— Bunlar ne ile izale edilirmiş, yani medreselilerin fikrince bu ahvalin böyle oluşuna sebep neymiş?

Yine dördü birlik olup cevabı bastırdılar:

— Sebep ortada birader, sebep meydanda... O şeyhülislâm olacak münafıkın uğursuzluğu, zındığın halt etmesi.

— Şu halde ümmeti muhammet şeyhülislâmı istemez demek.

— Devam edecek —

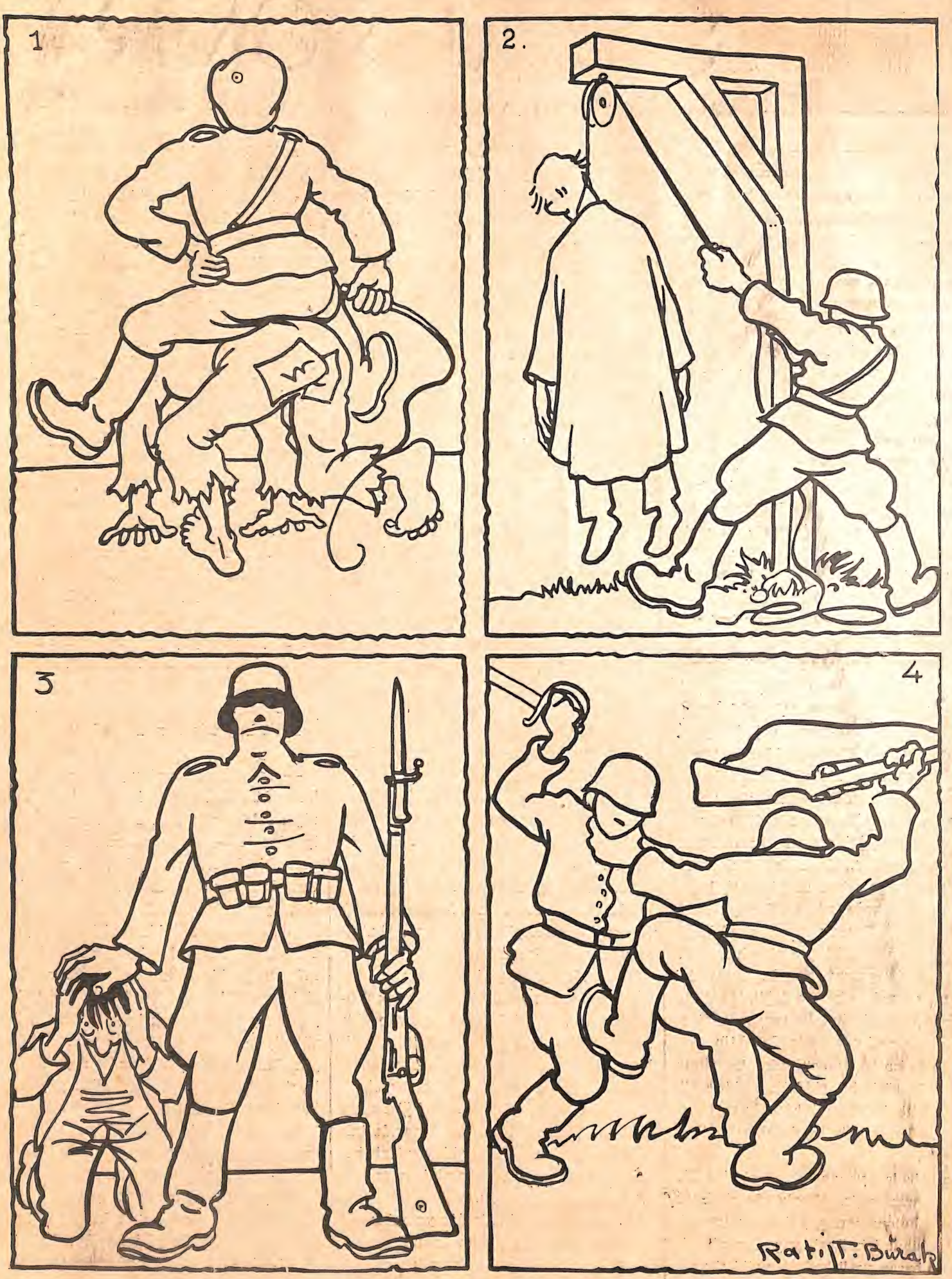

BEYNELMİLEL PRENSİPLER:

1 — Hürriyet,
2 — Adalet,
3 — Musavat,
4 — Uhuvvet.

İFLÂSTAN SONRA

Aşk, Heyecan ve İhtiras Romanı

— 11 —

Sonbaharın bitip tükenmez yağmurları günün birinde kara çevirmiş ve havalar dehşetli soğumuştu.

Kar, Leylânın bahardan çok daha fazla sevdiği bir şeydi. Her kış onu heyecanla, sabırsızlıkla beklerdi. Fakat bu sene işin rengi değişmişti. Geceleri yatağında bir türlü ısınamıyor, yorganının üstündeki kalın battaniyeden başka kocasının paltosunu da üstüne attığı halde kemiklerindeki titreme bir türlü geçmiyordu.

Bir gün kocasına:

— Ben galiba hastayım, dedi, geçen sene bu mevsimde İsviçredeydik. Oradaki kar herhalde buradakinden daha fazla soğuk değildi. Fakat en kudurmuş havalarda ne ateşle ski eğlencelerine çıktığımı hatırlarsın. Halbuki şimdi pencereleri açıp kaparken ellerime karlar döküldükçe ölecek gibi oluyorum.

Ferit onun hastalığına ehemmiyet vermiyor gibi güldü:

— Hastasın muhakkak, dedi, istersen seni muayene etmeden yüzde yüz katiyetle teşhisini de koyayım. Fıkaralık hastası.. Birdenbire sıcaktan soğuğa çıkan insanın fazla üşüdüğü hakkında saçma bir iddia verdır. Fakat hakikat bunun aksinedir. O kalorifer denen âlet yalnız öteye beriye dağılmış radyatörleri ısıtmaz; onun sıcağı insanın kemiklerine, iliklerine de işler.. Onun için kaloriferli evinden sokağa çıkan zengin, soğuk evden soğuk sokağa çıkan fıkaraya katiyen benzemez. Sonra maneviyetindeki çürüklüğü de nazarı itibare almalısın. Çok gayret gösteriyorsun Leylâ.. Cesaretini takdir etmemek mümkün değil, fakat ruhen çok muztaripsin... Kuvvei maneviyenin barometresi çok fazla düşüktür.

Genç kadın ilk zamanlarda kocasının bu tarzda sözlerini şiddetle reddederdi. Fakat artık hakikati inkâra kuvvet bulamıyor, derin derin içini çekerek sükût ediyordu.

Saç sobada yanan odun ateşine bir türlü alışamamıştı. Fazla olarak kuru odun da bulunamamış, yahut bunlar çok pahalı olduğu için Ferit yaş odun almıştı.

Leylâ bazan yerli kadınlar gibi çömelip ellerini yere koyarak ağzile sobayı üflüyordu.

Ev eski ve muhafazasızdı. Ferit pencere kenarlarına hamurla gazete kâğıtları yapıştırmıştı. Fakat döşeme tahtalarının arasından giren rüzgârın bazan ortadaki kilimi yelken gibi şişirdiği oluyordu. Genç kadın evvelâ konuşacak kimse bulamadığı için sıkılmıştı. Fakat bu bitip tükenmez kışın can sıkıntısı onu arkadaş aramıya sevketti. Şimdi o da başka kadınlar gibi sık sık misafirliğe gidiyor, yeni yeni ahbaplar peydahlıyordu.

Komşuların basitilği evvelâ onu çok sıkmıştı. Bunların tahsilleri yoktu; hayatın tamamile cahili idiler. Konuşmaları da hayatları ve zevkleri kadar basit ve biçare idi. Fakat ne de olsa bunlarda canlı bir mahlûk sıcaklığı vardı ve Leylâ karanlık kış günlerinde bunarla arkadaşlık etmeyi, evinin yalnızlığına tercih ediyordu.

Kendisine misafir geldiği zaman da artık eskisi gibi asabîleşmiyor, bilâkis kapının çalınması onda bir sürpriz heyecanı uyandırıyordu. Bu zavalı kadınlar modadan, süsten, politika ve sanattan bahsetmeyi bilmiyorlardı. Onun için Leylâ çaresiz onların dilinden konuşmıya mecbur oldu. Onlar hayatlarının küçük ve ehemmiyetsiz vakalarını, mânasız zevklerini, iptidaî kederlerini anlatırlarken, Leylâ ruyasını anlatan küçük çocukları dinler gibi lâkayıt ve hattâ biraz müstehzi idi.

Yüksek sınıfa mensup kadınların dedikodularını, alaylarını hüzünle hatırlıyordu.

Meselâ komşularından Afife hanım adında bir orman memuru karısı vardı ki, hemen hemen Leylâ ile yaşıttı. Fakat onun anası sayılacak kadar yıpranmış ve dünyasından geçmiş bir kadındı.

Afife hanımı on dört yaşında evlendirmişlerdi. Şimdi boyu ile beraber bir kızı ve üç tane küçük oğlu vardı. Zavallı kadın bu çocuklar namına bütün insanlık haklarından ferağat etmiş gibiydi. Pişirdiği yemek kâfi gelmediği zaman sahandaki yiyeceği onların arasında taksim ediyor, kendisi sefil bir mutfak kedisi gibi onların artığile geçiniyor ve bundan şikâyet etmiyordu.

Arkasındaki eski entaride yamalar vardı. Leylâ ondan kocasına bahsederken:

— Zavallı kadın yamalarından okadar utanıyor ki, ellerini onların üstünden kaldıramıyor, derdi.

Fakat bir gün bu kadının o yamalardan bilâkis iftihar ile bahsettiğini işitti ve hayret etti.

Afife hanım kocasından bahsederken demişti ki:

— Efendinin aylığı bizi güller gibi geçindirir... Biz şimdi kasabanın hali vakti yerinde insanlarımdan sayılırız çok şükür. Fakat ilerisini de düşünmek lâzım... Kızın birkaç sene sonra kısmeti çıkacak, oğlanları halimize göre okutup yazdırmak lâzım. Sonra memuriyete güvenilmez. Efendiyi belki bir gün işinden çıkarırlar. O vakit ne yaparız? Bunun için ben kazancımızın bir kısmını artırıyorum. Kızın sandığı şimdiden çeyizle doldu. Oğlanların kumbaraları var. Bizim de biraz ihtiyat paramız var. Bununla belki inşallah birkaç odalı bir ev de alacağız.

Leylâ o akşam kocasına şunları söylemişti:

— Son zamanlarda seninle aramızda bazı ufak tefek münakaşalar oldu. Sen beni müsriflikle itham ettin. Ben sana asıl kabahatın sende olduğunu söyledim ve ne yalan söyliyeyim bugünkü sefaletimizi daima senden bildim. Fakat bu akşam senden af istiyeceğim. Kabahat bende imiş.

Ferit hayretle bunun sebebini sormuş Leylâ şöyle cevap vermişti:

— Yamalarından utanıyor zannettiğim kadın bilâkis bunlarla iftihar ediyormuş, niçin saklamalı? Ben evvelâ bu kadını içimden istihfaf ediyordum. Fakat şimdi onun bir kahraman olduğunu anladım. Onu daha evvel tanıdığım kadınlara nisbetle çok cahil ve mânasız sanıyordum. Halbuki asıl cahil bizlermişiz. O hayatın mânasını nekadar iyi anlamış. Gayet müvazeneli bir ruhu var. Hayatını ailesinin saadetine vakfettiği ve mütemadiyen çalışıp çabaladığı için sıkılmıyor, üzülmüyor. Ufak şeyler onu mesut ediyor. Bizim tertip ettiğimiz bir ziyafet için israf ettiğimiz para onun eline geçse o bir aileyi bir sene mesut edecekmiş. Şu halde bizim eski sosyetemizin bütün o aç gözlülükleri, doymaz hırsları, iğrenç dedikoduları karşısında bu kadın bir ilâh kadar yüksek ve mânalı kalıyor.

Ferit bütün memnun ve heyecanlı zamanlarında olduğu gibi Leylâyı dizlerinin üzerine oturtmuş, parmaklarının uçlarını öpmeğe başlamıştı:

— Bu fikirler seni çok yükseltiyor Leylâ, dedi, yalnız bir şey var. Sözlerinde samimî olduğuna emin misin?

Genç kadın hararetle başını salladı:

— Muhakkak ki, samimiyim. Yalnız sen de bundan bu tarzda bir hayatın benim gibi yetişmiş bir kadını da tatmin edeceği mânasını çıkaramazsın tabiî..

Sonra okşayıcı bir tavırla kocasını boynundan öptü:

— Maamafih bilinmez. Herhalde şurası muhakkak ki, eski hayatımızın mânasız ve alçak taraflarını artık görüyorum. Birçok iğri büğrü yanlış fikirlerin başımın içinde yandığını, eridiğini hissediyorum. Umulur ki, zaman ile Afife hanım kadar değilse bile, ona yakın ahlâkta bir kadın olayım..

* * *

Maamafi Leylâ etrafındaki bütün kasaba kadınlarının hayatında bir ders buluyordu. Birçoğu Afife hanımdan farklı değildiler. Tesadüfün ellerine geçirdiği en ufak bir saadetin tadını çıkarmasını biliyorlardı ve Leylâyı kendi kendine şu suali sormıya mecbur ediyorlardı:

— Ben evvelâ bu hayatı ve bu insanları yakından tanıyıp ve sonradan zengin olsaydım başka türlü olmıyacak mıydım?

Bir akşam ne düşündüğünü soran kocasına da ayni suali sordu ve cevabını aldı:

— Muhakkak ki, olacaktın... Saadetinin kıymetini bilecektin. Mademki birçok münakaşalardan sonra eski hayatımızın mânasızlığını ve hatalarını ikimiz de teslim etmiş bulunuyoruz. O halde açık konuşuyoruz. Servet bizi şımartmıştı. Her şeyin tadını kaybetmiştik. Saadetin ancak israfta, lükste ve delilikte olduğunu zannediyorduk. Hayatın hakikatini anladıktan sonra o hayatın içine ve insanların arasına düşmüş olsaydık elbette başka türlü olacak ve başka türlü hareket edecektik.

Leylâ artık çalışmanın zevkini de tatmıya başlamıştı. Haftada üç gün kocasının patronunun torunlarına ders vermiye gidiyordu.

Çocuklar fena büyütülmüştü. Onlarla uğraşmak Leylâyı evvelâ yoruyordu. Fakat bu uğraşmalar neticesinde çocukların değişmiye başladığını görünce yorgunluklarından da zevk almıya başladı.

Patron da arasıra derse geliyor ve aklınca Leylâya bazı tavsiyelerde bulunuyordu.

Bu adamın kaba ve çiy sözlerine dayanılır gibi değildi. Genç kadın bir iki defa kızmış ve sert birkaç kelime ile ihtiyarın ağzını kapatmayı düşünmüştü. Fakat bu pek hodgâmca bir hareket olacaktı. Zavallı Feridin canı yok muydu? Senelerce bir prens gibi etrafına hükmettikten sonra bir ekmek parası hatırı için bu adama âdeta uşak olmuştu. Muhakkak ki, Ferit ondan gördüğü muameleyi vaktile âdî bir hamala yapmamıştı.

Nihayet başka bir fikir de Leylâyı patrona karşı nazik ve müsamahakâr olmıya teşvik ediyordu. Bu adam esasen iyi ve namuslu bir adamdı. Hakikatleri insanların yüzlerine karşı dobra dobra söyliyen bir adamı, yüze gülüp arkadan alay eden, aleyhte bulunan kimselere tercih etmek lâzımdı. Bu itibarla bu kaba saba halk adamı iflâstan sonra Leylâya metreslik teklif etmiş adamdan çok daha hürmete lâyıktı.

Hocalık Leylâya hayatın yeni bir zevkini de keşfettirmişti. Emeğe ve alın terine mukabil para kazanmak zevki. Eskiden genç kadının avuçlarından akan liralar, ona dağdan inen bir selin suları gibi görünürdü. Şimdi bu liralardan her birinin nekadar emek ve üzüntü karşılığı olduğunu biliyor, onları acıyarak sarfediyordu.

İlk aylığını masanın üzerine attığı gece âdeta mağrurdu:

— Bak, diyordu, nihayet ben de para kazandım. Ben de artık hürmet edilecek bir insanım.

— Devam edecek —

ELLİ KURUŞ

Bir iş için taşraya gitmişti. İlk defa gördüğü bir kasabada bulunuyordu. İndiği otelin kahvesinde otururken yanına tanımadığı bir adam yaklaştı:

— Sefa geldin, birader!

— Teşekkür ederim, sefa bulduk..

— Bana elli kuruş ödünç verir misin?

Hayretle adamın yüzüne baktı:

— Ben buralı değilim... Sizi tanımıyorum ki!

— Daha iyi dedin ya... Buralı olanlar bana metelik bile vermezler!

— Herifi görüyor musun? Tam bilmem kaç milyonu varmış. Sonra, üç kere evlenmiş..

— Tevekkeli değil bu hale düşmüş!...

TARİHTEN ÇİZGİLER: BİR İPTİDAÎ MEKTEBİNDE:

Muallim — Bir senede size bellettiğim vazifeleri hep bir ağızdan okuyunuz da müfettiş beyefendi dinlesinler..

Çocuklar — «a» aylı alamala ambur beyli ap up, «be» beyli bala bula bambur beyli bap bup, «ce» ceyli cala mula cambur beyli cap cup, «ka» kaylı kala mula kambur beyli kap kup, «ye» yeyli yala mula yambur beyli yap yup..

Müfettiş — Maşallah, kâfi kâfi! nazar değecek! memnun oldum.. Haydi hep bir ağızdan bir de «padişahım çok yaşa» diye bağırın!..

Emniyet sandığı

Kadınlı erkekli bir mecliste bankalardan bahsediliyordu.

Bir kadın:

— Balıkpazarındaki dükkânımı belediye istimlâk etti, dedi, aldığım paranın bir kısmını sarfettikten sonra elimde bin beş yüz lira kadar bir para kaldı. Emniyet Sandığına yatırmayı düşünüyorum. Nasıl olur acaba?

Mecliste yüksek mevki sahibi birkaç erkek vardı. Bunlardan biri:

— Gayet iyi düşünmüşsünüz, dedi, Emniyet sandığı hakikaten ismine lâyık çok emniyetli bir müessesedir. Hiç durmayın..

Bu defa bayın karısı söze karıştı ve çıkışır gibi bir sesle kocasına:

— Sen bilir bilmez kimseye nasihat vermiye kalkma... O Emniyet sandığı emniyetli bir yer değil...

Erkek şiddetle cevap verdi:

— Asıl sen karışma... Emniyet sandığından daha emniyetli bir müessese belki dünyada bulunmaz.

Kadın dudaklarını ısırdı:

— Şimdi söyleteceksin beni... Benim bukadar mücevherlerimi Emniyet sandığına koydun, hangisi geri geldi?

KİMİ BEĞENİRSİN?

Hamdi Tanpınar'a sorduk:

— Şairlerden kimi beğenirsin?

— Yahya Kemali!

— Sonra?

— Yahya Kemalin müsaade ettiklerini!

ATATÜRK ALBÜMÜ

Şimdiye kadar çıkan hatıra albümlerinin en ucuzu ve en nefisi olan Atatürk Albümü, tahminin çok fevkinde bir rağbete mazhar oldu. Çıkar çıkmaz kapışılan bu albümümüz hakkında gerek memleket dahilinde, gerek memleket haricinden pek çok mektuplar aldık.

Şimdiye kadar Atatürk Albümümüzü elde edemiyen okuyucularımız doğrudan doğruya bayilerimize veyahut idarehanemize müracaat edebilirler.

Bir mektup zarfı içinde elli kuruşluk posta pulu ile adresi bildirmek kâfidir. Sevkiyat için ayrıca posta parası alınmaz.

MODEL

MODEL'in Haziran sayısı Paris ve Viyananın en son ve en yeni YAZ modelleri ile dolu olarak çıkmıştır.

Türkiyenin bu yegâne moda mecmuasını müvezilerden isteyiniz. Fiatı yalnız 15 kuruştur.

Dünyanın Büyük Devletleri

Profesör Faik Sabri tarafından vücude getirilen bu eser, sekiz kitaptan mürekkeptir ve sekizi bir arada güzel bir cilt halinde toplanmıştır. Türkiye, Fransa, Almanya, Rusya, İtalya, İngiltere, Japonya ve Amerikadan mürekkep olan bu eser, baştan başa fotoğraflarla meydana getirilmiştir ve bu memleketler hakkında çok faydalı izahat verilmiştir.

8 kitap bir arada ciltli olarak 2,5 liradır. Ayrıca her kitap ayrı ayrı forma halinde 25 kuruşa satılmaktadır.

ESKİ İSTANBUL

Bundan yüz sene evvel İstanbulu ziyaret eden meşhur bir İngiliz ressamının tabloları ile meydana gelen bu eser yalnız 25 kuruşa satılmaktadır. Merhum müverrih Ahmet Refik'in yazdığı bir mukaddeme ile bu albüm ayrıca büyük bir kıymeti haizdir.

ESKİ İSTANBUL

Foto Suat Tenik tarafından çekilen çok sanatkârane fotoğraflarla vücude getirilmiş olan bu eser, İstanbulun birçok güzel manzaralarile süslü bir albüm halindedir. Fiatı yalnız 15 kuruştur.

EDVARD VIII'in

İSTANBULU ZİYARET HATIRASI

İngiltere kıralı Edvard VIII in tahtından çekilmesi ile tarihî bir kıymet kazanan bu albüm baştanbaşa İstanbulu ziyareti esnasında alınmış olan fotoğraflarla doludur. Fiatı 25 kuruştur.

«Yedigün» neşriyatı, gerek Türkiye hudutları dahilinde, gerek Türkiye hudutları haricinde «Yedigün» ün bütün bayilerinde bulunur. Neşriyatımızı doğrudan doğruya almak istiyenler bedellerini posta pulu olarak zarf içinde Yedigün idarehanesine göndermelidirler. Posta ücreti idarehaneye aittir. Adres: İstanbul, Ankara caddesi «YEDİGÜN» idarehanesi.

Dünyaca maruf

Peugeot

Bisikletleri münhasıran

Baker

Mağazalarında satılmaktadır.

Ağız, boğaz, burun yollarile vücuda giren nezle, kızamuk, kızıl, grip gibi bulaşıcı hastalıklardan korur. Yarım bardak suya bir kahve kaşığı Neosterin buraları hiç tahriş etmeden temizler, ağrılarını geçirir, fena kokuları izale eder.

— Acaba bu incinin kıymeti nekadar?

— Merak etme, yarın gazeteler yazar!..

Kolaylık-Şıklık

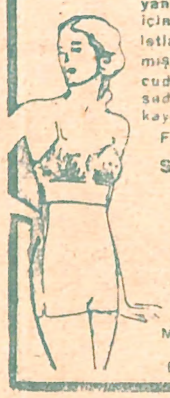

) Her şeyden evvel kolaylığı arayan spor meraklısı Bayanlar, onlar için yapılmış olan bu sentür-küstları giyerek şıklığı da temin etmiş olurlar. Hututu inceltir Vücudun tenasübünü düzeltir ve en sadid hareketlerde bile kat'iyyen kaymaz

Fiyatlr: 7 1/2 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız : ez

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu Tünel meydanı 12 No. lu. Mağazamızı ziyaret ediniz veya 13 No.lu tarifemizi isteyiniz. Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

AKBA

Kitapevi — Ankara

Bütün mektep kitaplarının satış yeridir. Mektep kırtasiye çeşitleri en müsait şartlarla temin edilir. Tel: 3377

Altıncı Cildimiz

KARİKATÜR'ün altıncı cildi 156 ıncı sayı ile tamamlanmıştır.

Kolleksiyonlarını ciltli olarak muhafaza etmek istiyen okuyucularımız arzu ettikleri takdirde altıncı cilt sayılarını hususî kapaklarımızla ciltletebilirler.

İstanbulda bulunan okuyucularımız Ankara caddesindeki satış mağazamıza müracaat ederek kolleksiyonlarını 50 kuruş mukabilinde ciltletebilirler.

Kolleksiyonlarını posta ile gönderecek olan okuyucularımız cildiye ve posta masrafı olarak 65 kuruşluk posta pulu göndermelidirler.

Altıncı cildin ciltli olarak fiatı 275 kuruştur. Siparişlerini posta ile bildirenlere kolleksiyonları derhal ciltli olarak gönderilir.

KARİKATÜR

Hâkim — Yaşını soracağım, doğru söyliyeceğine yemin et...
Dudu — Ka, yalan dersem gençliğimın hayirini görmiyeyim!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.